

Het bewijs van de schepping en de mythe van de evolutie

Door: Matthew McGee

Dit artikel is onderverdeeld in de volgende secties:

- Inleiding
- Definities van voorwaarden
- Hoe rotsen zijn gedateerd
- Bewijs van de jonge leeftijd van de aarde
- Radiometrische datering
- Snelle processen
- De geologische kolom
- De wetten van de thermodynamica
- Geen eenvoudige cellen
- Apen, mensen, fraude en dwalingen
- Onderbroken evolutie
- Bewijs van de wereldwijde vloed
- Tot slot
- Goede bronnen voor verder onderzoek
- Addendum: Publieke opinie

Inleiding

De televisie, kranten en studieboeken verkondigen gewoonlijk, alsof het een bewezen feit was, dat de aarde 4 tot 5 miljard jaar oud is. Wat niet vaak wordt verteld, is het feit hoe de wetenschappers die leeftijd bepaalden. Welke aannames hebben ze gedaan? Welk bewijs hebben ze gebruikt? Welk bewijs hebben ze uitgesloten?

We zullen deze vragen in dit artikel onderzoeken. We zullen zien dat de wetenschappers zijn begonnen met de veronderstellingen dat:

(a.) de theorie van de evolutieleer correct is en dat:

(b.) het Bijbelse scheppingsverslag in Genesis niet correct is.

De wetenschappers kwamen niet tot deze conclusies op basis van een onderzoek van het bewijsmateriaal. Ze maakten deze aannames eenvoudig vanaf het begin. We zullen ook laten zien dat ze enkele van de meest onbetrouwbare metingen gebruikten die beschikbaar zijn als bewijs dat de aarde erg oud is, terwijl ze tegelijkertijd de overgrote meerderheid van het bewijs negeren dat aantoonde dat de aarde erg jong is.

Ze proberen ook hun fouten te versterken door te beweren dat verschillende geologische processen miljoenen jaren nodig hadden om te voltooien, ook al is er voldoende bewijs om aan te tonen dat deze processen zeer snel plaatsvonden.

Dit artikel is bedoeld als een informatieve samenvatting van de onderwerpen over schepping en evolutie. Lezers die geïnteresseerd zijn in verder onderzoek worden aangemoedigd om de bronnen te raadplegen die in dit artikel worden vermeld.

Definities van voorwaarden

Voordat we op deze discussie ingaan, moeten we een paar uitdrukkingen definiëren. De speciale evolutietheorie wordt soms horizontale variatie genoemd. Dit zijn kleine veranderingen in planten of dieren in de loop van de tijd, geen veranderingen van de ene soort naar de andere. Deze kleine veranderingen kunnen worden waargenomen, getoond door experimenten en kunnen worden gereproduceerd. Wetenschap is gebaseerd op informatie die is verkregen door observatie en experimenten. De speciale evolutietheorie ligt dus binnen de grenzen van de wetenschap. Wanneer ik in dit artikel echter naar 'evolutie' verwijst, verwijst ik naar de algemene evolutietheorie, die stelt dat al het leven is geëvolueerd uit eenvoudiger levensvormen, die op hun beurt zijn geëvolueerd uit anorganisch (**Anorganisch heeft betrekking op alles wat niet tot de koolstofverbindingen behoort. Vaak heeft dit betrekking tot alle niet-levende materie. Tegengestelde van `organisch`**) materiaal gedurende lange perioden. Anders dan de speciale evolutietheorie kan de algemene evolutietheorie niet worden waargenomen en kan deze niet worden aangetoond door middel van experimenten. De algemene evolutietheorie is dus simpelweg geen wetenschap, maar een door mensen gemaakt 'soort' geloof. In dit artikel zal ik de term "wetenschappers" heel losjes gebruiken, wanneer ik verwijst naar de vele zogenaamde "wetenschappers" die vrome aanhangers zijn van het evolutionistische geloof.

Een andere uitdrukking die we moeten definiëren is uniformiteit. Uniformiteit is een veronderstelling die vaak wordt gemaakt bij het bepalen van de leeftijd van de aarde, ondanks het feit dat het bijna altijd een onjuiste veronderstelling is. Het veronderstelt dat alle processen die we tegenwoordig in de natuur zien, altijd in hetzelfde tempo hebben plaatsgevonden als vandaag. Aangezien uniformiteit een geleidelijke uniforme verandering is gedurende miljoenen jaren, wordt het soms ook "geleidelijkheid" genoemd.

Hoe rotsen zijn gedateerd

Veel mensen denken dat wetenschappers de leeftijd van gesteenten bepalen door radiometrische datering (waarover we later in zijn eigen hoofdstuk zullen discussiëren). Het verrassende feit is dat de gebruikelijke methoden om stenen te dateren naar bepaalde tijdsperioden in het verleden niet worden gedaan door enige vorm van objectieve meting. Het dateren van rotsen wordt gedaan door leeftijden toe te wijzen aan de fossielen die in de rotsen zijn gevonden. De wetenschapper dateert de fossielen door te bepalen wanneer hij denkt dat die fossielen het beste passen in de veronderstelde algemene evolutietheorie. Elke meting, radiometrisch of anderszins, die niet overeen komt met de veronderstelde algemene evolutietheorie wordt als onjuist beschouwd en wordt weggedaan. De wetenschapper verzekert dus dat wanneer de rots-monsters worden gerangschikt volgens de leeftijd die hij heeft bepaald, de fossielen erin zich volgens de algemene lijn van de evolutie langs de tijdlijn voortbewegen. Het was de veronderstelling dat de algemene evolutietheorie correct was die werd gebruikt om de rotsen in de eerste plaats te dateren. Daarom gebruikt de wetenschapper

eenvoudigweg onlogische circulaire redeneringen. Bij het documenteren van hun inspanningen zullen ze voldoende feiten verbergen en hun argumenten verhullen zodat de meeste mensen hun circulaire redenering niet zullen herkennen wat het is.

Hier is een voorbeeld om te laten zien hoe onlogisch deze cirkelredenering is. Iemand kan veronderstellen dat er vóór honderd jaar geleden nog geen leven op aarde bestond. Hij zou dan logisch concluderen dat alle fossielen niet meer dan honderd jaar oud moeten zijn. Dan zou je de fossielen kunnen gebruiken om alle rotsen met fossielen tot honderd jaar of minder te dateren. Dan zou hij kunnen zeggen dat alle rotsen het bewijs zijn dat er vóór honderd jaar geleden nog geen leven op aarde bestond. Dit argument en deze conclusie zijn natuurlijk belachelijk. Met dit proces zouden ze alles kunnen bewijzen wat ze wilden over de leeftijd van de aarde, maar dit is precies het soort denken dat wordt gebruikt om de algemene evolutietheorie te ondersteunen.

Zie Institute for Creation Research, Creation Ministries International en Antwoorden in Genesis voor meer informatie over hoe rotsen vaak worden gedateerd. Elk van deze sites heeft een uitstekende zoekfunctie die kan worden gebruikt voor het vinden van artikelen en andere informatie over dit en vele andere schepping- en evolutie-onderwerpen.

Bewijs van de jonge leeftijd van de aarde

Er zijn veel natuurlijke processen die kunnen worden gebruikt om de leeftijd van de aarde te schatten. Henry M. Morris, Ph.D. van het Institute for Creation Research produceerde een artikel genaamd "The Young Earth", waarin hij enkele tientallen processen in de natuur documenteerde die konden worden gebruikt om de leeftijd van de aarde te schatten. De processen omvatten de instroom van verschillende elementen in de oceanen, het verval van het magnetisch veld van de aarde, de vermeerdering van materiaal van meteorieten op de aarde en vele andere natuurlijke processen.

Veel van deze processen geven aan dat de aarde minder dan 10.000 jaar oud is. De meerderheid geeft aan dat de aarde minder dan 100.000 jaar oud is. Geen van de tientallen processen geeft aan dat de aarde meer dan een half miljard jaar oud is, en nog veel minder geven aan dat de aarde 4 tot 5 miljard jaar oud is hetgeen in het algemeen wordt onderwezen.

De aanname van uniformiteit, dat alle omstandigheden gedurende de meetperiode constant bleven, is veel aannemelijker juist te zijn voor deze voor korte tijdsperiodes dan voor lange tijdsperiodes. Dit komt omdat hoe langer de periode is waarin iets wordt gemeten, hoe groter de kans is dat de omstandigheden gedurende die tijd veranderen. Daarom zijn de berekeningen voor processen die jongere leeftijden opleveren, waarschijnlijk nauwkeuriger dan berekeningen voor processen die oudere leeftijden opleveren.

Toch zeggen de evolutionisten dat de aarde ongeveer tien keer ouder is dan zelfs de langste schatting die Morris heeft gedocumenteerd. Ze doen deze bewering zeker niet door overwicht van het bewijs, maar in tegenstelling tot het overwicht van het bewijs.

Zie Institute for Creation Research, Creation Ministries International en Answers In Genesis voor meer informatie over processen die aangeven dat de aarde jong is.

Radiometrische datering

Eén van de belangrijkste 'bewijzen' die evolutionisten graag willen aanwijzen om aan te tonen dat de aarde erg oud is, is radiometrische datering.

Zoals in de vorige paragraaf is aangegeven, zijn er veel geologische systemen die kunnen worden gebruikt om de leeftijd van de aarde te schatten. Elk dergelijk systeem heeft potentiële problemen die onnauwkeurige resultaten kunnen veroorzaken, en radiometrische datering is geen uitzondering.

Om de problemen met het vertrouwen op radiometrische datering te illustreren zal ik een eenvoudig voorbeeld van sneeuwval gebruiken. Stel dat u per vliegtuig naar een verre stad reist. Hoewel het winter is, heeft u de weerberichten voor die stad niet gecontroleerd. Wanneer u aankomt, ziet u dat het licht sneeuwt en bent u benieuwd wanneer het begon te sneeuwen.

U schat dat de snelheid van de sneeuwval ongeveer 1 cm per uur is. U controleert de diepte van de sneeuw op een willekeurige plek op de grond en vindt dat deze 5 cm diep is. U zou kunnen veronderstellen dat:

- (A) U heeft de snelheid van de huidige sneeuwval nauwkeurig geschat.
- (B) Er geen sneeuw op de grond lag voordat deze huidige sneeuwval begon.
- (C) Alle sneeuw op die plek kwam van vallende sneeuw en niet van een andere sneeuwbron.
- (D) Het onmogelijk is dat er sneeuw op de plek is gekomen waar u hebt gemeten zonder daar direct te zijn gevallen.
- (E) Het op geen enkele manier mogelijk is dat sneeuw die op die plek is gevallen ergens naartoe is gegaan.
- (F) Alle processen zijn uniform geweest. Met andere woorden, A, C, D en E zijn elk constant gebleven gedurende de tijd dat de sneeuw is gevallen.

Als al uw aannames correct zijn, dan kunt u de 5 cm sneeuwdiepte delen door de sneeuwval van 1 cm per uur en redelijkerwijs concluderen dat het 5 uur geleden begon te sneeuwen. Er zijn echter problemen met deze veronderstellingen:

- (A) Misschien had het vroeger al veel harder gesneeuwd en heeft het in werkelijkheid maar een paar uur gesneeuwd. Of misschien was de sneeuw eerder lichter geweest en heeft het in werkelijkheid veel langer gesneeuwd.
- (B) Misschien is de grond nog steeds bedekt met sneeuw van een week geleden, en is het zo koud geweest dat het nooit smolt, en de sneeuw die u momenteel ziet vallen, is pas 5 minuten geleden begonnen.
- (C) Misschien is er extra sneeuw aan die plek toegevoegd door een sneeuwblazer, een sneeuwbal of op andere manieren, waardoor het lijkt alsof het langer heeft gesneeuwd dan het in werkelijkheid heeft gedaan.
- (D) Hoewel het niet winderig was toen u de sneeuw controleerde, was het misschien wat eerder wel winderig, het kan meer sneeuw hebben geblazen die elders was gevallen waardoor het dikker werd op de plaats waar u de diepte controleerde. In dat geval heeft het misschien niet zo lang gesneeuwd als u denkt.

(E) Aan de andere kant kan de wind veel van de sneeuw hebben weggeblazen die was gevallen waar u had gecontroleerd. Of misschien is de grond warm genoeg waardoor veel van de sneeuw is gesmolten. Dus de sneeuw is misschien veel langer geleden begonnen dan u had berekend, misschien al de hele dag.

(F) Misschien zijn niet al deze processen uniform geweest.

Overweeg dit soort problemen als we de radiometrische datering bespreken. Radiometrische datering omvat het proces van een radioactief element, zoals uranium, dat in een ander element, zoals lood, vervalt. Radiometrische datering met uranium-lood zou een goede klok zijn voor het schatten van de leeftijd van rotsen als we het volgende wisten:

(A) De snelheid waarmee uranium in lood vervalt.

(B) Hoeveel lood zat er in de rots toen deze werd gevormd.

(C) Alle lood in de rots die niet in de rots was toen de rots werd gevormd, was afkomstig van vervallen uranium.

(D) Er is geen manier om extra lood of uranium van buitenaf in de rots te krijgen.

(E) Er is geen enkele mogelijkheid dat het oorspronkelijke lood of uranium uit de rots zou zijn geraakt, zoals door differentiële uitloging.

(F) Het proces is altijd uniform geweest. Met andere woorden, A, C, D en E zijn altijd constant gebleven gedurende het bestaan van de rots.

De meeste van deze vereisten zijn echter onbekend of staan bekend als niet waar. Dus waarom vertrouwen evolutionisten zo sterk op zo'n onbetrouwbare "klok"? Misschien omdat radiometrische datering erop duidt dat de aarde veel ouder is dan bijna elk ander middel om de leeftijd van de aarde te schatten waardoor zogenaamd meer tijd wordt toegemeten om de algemene evolutietheorie te laten werken.

Er is ook een keerzijde aan de methode betreffende de datering met uranium-lood. Uranium vervalt in lood, wat een veel voorkomend element op aarde is. Wanneer het uranium vervalt, produceert het ook helium-4 als bijproduct. In tegenstelling tot lood is helium-4 zeer zeldzaam. Rotsen die volgens de dateringsmethode met uranium-lood meer dan 100 miljoen jaar oud zijn, bevatten slechts voldoende helium om een kleine fractie van die tijd te vertegenwoordigen. De evolutionisten beweren dat het helium uit de rotsen moet zijn ontsnapt. Als dat het geval zou zijn, zouden we enorme hoeveelheden helium-4 in de atmosfeer kunnen vinden. In plaats daarvan geeft de kleine hoeveelheid helium-4 op de aarde slechts een paar duizend jaar uraniumverval aan, niet 4 tot 5 miljard jaar. Zelfs radiometrische datering met uranium-lood levert bewijs dat de aarde jong is wanneer men het gebrek aan helium-4 op de planeet in ogenschouw neemt.

Een andere radiometrische dateringsmethode is de Kalium-Argon-methode. Volgens deze methode kunnen leeftijden worden berekend, op basis van monsters genomen uit één enkele rots, die onderling drastisch kunnen verschillen. Van rotsen waarvan bekend is dat ze minder dan 200 jaar oud zijn, gevormd uit de actieve Kilauea-vulkaan in Hawaï, werden dateringen tot 22 miljoen jaar berekend met behulp van deze methode. Een deel van het probleem is dat argon, dat overvloedig aanwezig is in de atmosfeer, onder druk in de rotsen kan worden opgenomen. Dit stelt wetenschappers in staat om oudere datums te berekenen met behulp van deze Kalium-Argon-methode.

De dateringsmethode met radio-koolstof (C-14) is een andere zeer onnauwkeurige dateringsmethode. De resultaten verschillen sterk, zelfs in dezelfde rotslaag. In rotsen die verondersteld worden 110 miljoen jaar oud te zijn, werden dinosaurusbotten en hout genomen en gedateerd tot respectievelijk 19.000 jaar oud en 890 jaar oud met behulp van deze methode. Bovendien dateren de schilden van levende weekdieren regelmatig tot meer dan 2000 jaar oud met behulp van de radio-koolstofmethode. Een andere interessante opmerking over C-14 is dat het niveau op aarde momenteel exponentieel toeneemt en nu 30% tekort is aan evenwicht. Geschat wordt dat het minder dan 8000 jaar zou hebben geduurd voordat de C-14 zijn huidige concentratieniveau had bereikt.

Zie Creation Ministries International, Institute for Creation Research en Antwoorden in Genesis voor meer informatie over radiometrische datering.

Snelle processen

Evolutionisten proberen ook hun bewering dat de aarde miljarden jaren oud is te ondersteunen door te zeggen dat de verschillende gesteentelagen van de aarde elk miljoenen jaren nodig hadden om zich te vormen. Ze zeggen bijvoorbeeld dat het 1400 tot 2700 jaar duurt om een enkele voet (ca 30 cm) kalksteen te vormen. Ze berekenen deze vormingssnelheden door eerst aan te nemen hoeveel miljoenen jaren, volgens de algemene evolutietheorie, de rotslagen moeten dekken. Vervolgens delen ze eenvoudig door de diepte (dikte) van de laag van het gesteente. Maar de evolutionisten negeren het overweldigende bewijs dat een snelle vorming van kalksteen krachtig ondersteunt.

Dit omvat vele fossielen die duidelijk illustreren dat de rots zeer snel werd gevormd. Eén zo'n fossiel is van een vis die een kleinere vis inslikt, waarbij de staart van de kleinere vis duidelijk uit de bek van de grotere steekt. Nu we uitgaan van de veronderstelling van uniformiteit en de snelheid van kalksteenvorming, die de evolutionisten berekenen, zou het honderden jaren hebben geduurd om deze vis in te sluiten. Maar het was duidelijk dat deze vis hoogstens in minder dan één dag tijd werd bedekt, misschien onmiddellijk. Er zijn ook fossielen van bladeren van varens die zelfs geen tijd hadden om te verwelken voordat ze werden ingesloten. Er zijn fossielen van hele garnalen, libellen en andere insecten bewaard met zeer kleine details. Alle kleine zachte delen zijn duidelijk te zien. Dus deze kleine wezens hadden geen tijd om te ontleden. Er zijn ook grote dinosaurussen gevonden met de zachte delen bewaard. Een fossiel toont een 30 voet lange ichthyosaurus (een water - visachtig dier) met een baby ichthyosaurus zichtbaar in de baarmoeder. Nog een ander fossiel toont hetzelfde type dier dat aan het bevallen is met de helft van de baby uit de moeder en de helft nog in de moeder. Uitgaande van de uniformiteitstheorie van 1400 jaar per voet kalksteen en een lichaamsdikte van ongeveer 5 voet voor zo'n groot dier, zou het minstens 7000 jaar hebben geduurd om deze ichthyosaurus in te sluiten. Maar dat is duidelijk niet het geval. Het is alsof iemand plotseling een hele vrachtwagen cement op dit dier heeft gedumpt, waardoor het onmiddellijk in steen is verzegeld. Dit was een catastrofale vernietiging, zonder tijd om het avondeten af te maken en geen tijd om de bevalling af te ronden, veel minder tijd om te ontleden. Als dat niet genoeg bewijs is, zijn bomen van meer dan 40 voet lang verticaal in de kalksteen gevonden. De bomen ontleedden niet in de tijd die nodig was om te worden bedekt, wat meer dan 50.000 jaar zou hebben geduurd door de uniformiteitsprocessen van de evolutionisten.

Er zijn veel andere processen waarvan men dacht dat ze een enorme tijdspanne hadden gekost, die eigenlijk vrij snel werden volbracht. Zo wordt verondersteld dat de vorming van steenkool miljoenen jaren heeft geduurd. Er zijn echter fossielen van boomstammen gevonden die zich verticaal in de kolenlagen bevinden en aangeven dat steenkool snel werd gevormd. Als het eonen had geduurd om

steenkool te vormen, zou de boom zijn gestorven, was gaan verrotten, gevallen en ontbonden lang voordat de steenkool de boom kon bedekken.

Veel rotsformaties die verondersteld worden gevormd te zijn gedurende miljoenen jaren bevatten feitelijk stromingsstructuren die duidelijk zichtbaar zijn, inclusief rimpelmarkeringen en wervelingen rond interne obstructies. Dit is duidelijk bewijs van snelle vorming.

Stalactieten, rotsachtige formaties die aan de plafonds van grotten hangen, werden ooit verondersteld enorm veel tijd nodig te hebben om zich te vormen. Sommige schattingen waren ongeveer een kubieke inch per 100.000 jaar. Maar nu blijken stalactieten veel sneller te vormen. Ze zijn zelfs gevonden onder moderne door de mens gemaakte stenen of betonnen constructies, zoals in de kelders van oude gebouwen of onder oude bruggen.

Zie Creation Ministries International, Institute for Creation Research en Antwoorden in Genesis voor meer informatie over de snelle vorming van gesteenten en stalactieten.

De geologische kolom

Een veel voorkomend argument dat evolutionisten graag gebruiken, is om te zeggen dat als je dieper in de rotslagen graaft, je steeds eenvoudiger organismen vindt. Ze noemen dit de geologische kolom. Maar in de echte wereld kunnen ze zo'n kolom niet allemaal op één plek vinden. Ze moeten dus monsters uit de hele wereld correleren of in kolommen samenvoegen.

Hoe bepalen ze de leeftijden van de verschillende rotslagen om te weten waar ze geplaatst moeten worden in de kolom? Door radiometrische datering? Nee, zoals eerder vermeld, kijken ze naar de fossielen die ze in de rotsen vinden om te zien hoe primitief, dat ze denken, dat de organismen eruit zien. Vervolgens bepalen ze de leeftijd van de rots en waar deze in de kolom moet komen door de fossielen zelf te onderzoeken. Dus het is allemaal gebaseerd op de aanvankelijke veronderstelling dat de algemene evolutietheorie correct is en dat enig bewijs van het tegenovergestelde, hoe groot ook, fout moet zijn.

Moderne menselijke skeletten zijn gevonden met dinosaurusskeletten. Dit is een probleem voor de evolutionisten die zeggen dat de dinosauriërs tientallen miljoenen jaren uitstierven voordat de mens op het toneel verscheen. De evolutionisten protesteren en zeggen dat de menselijke skeletten moeten zijn verplaatst of dat ze op de één of andere manier niet tegelijkertijd met de dinosauriërs leefden. Onderzoekers in Glen Rose, Texas hebben echter zeer sterke aanwijzingen gevonden dat dinosauriërs en mensen tegelijkertijd leefden. Het bewijs werd gevonden in en rond een rivierbedding in kalksteen die naar schatting 110 miljoen jaar oud zou zijn. De kalksteen bevat honderden sporen van dinosaurussen. Onder hen zijn veel menselijke sporen, waaronder een pad van 14 menselijke stappen die kruisen en soms zelfs rechtstreeks in de dinosaurussporen. Ander menselijk bewijs, gevonden in de kalksteen, omvat een gefossiliseerde menselijke vinger en een ijzeren hamer. Een groot kattenspoor, negen inch breed, werd ook in de buurt gevonden. Dit is belangrijk omdat het bewijs van een groot zoogdier dat tegelijkertijd met dinosaurussen leeft verwoestend is voor de populaire evolutietheorie die veronderstelt dat zoogdieren miljoenen jaren na het uitsterven van de dinosauriërs kwamen.

De Grand Canyon presenteert andere problemen voor de geologische kolom. Langs de wanden liggen Cambrische en Mississippiaanse rotslagen op elkaar. Dit is interessant omdat die lagen geacht worden afzonderlijk te zijn gevormd met een tussenliggende tijdsverschil van 150-200 miljoen jaar. Waarom zitten er geen rotsen tussen die lagen in die vermeende enorme tijdsverschil? De evolutionisten

theoretiseren dat die 150-200 miljoen jaar een periode van zeer zware erosie moet zijn geweest die die rotslaag heeft verhinderd zich te ontwikkelen. Nu weten we dat slechts enkele decennia watererosie grote tekenen van erosie kan veroorzaken. Toch is de lijn tussen de Cambrische en de Mississippiaanse rotslagen honderden kilometers erg vlak zonder enig teken van erosie, en aldus veel minder dan 150 miljoen jaar. We weten dus dat de Cambrische en Mississippiaanse rotslagen eigenlijk werden gevormd met heel weinig tussenkomst. Daarnaast zijn er enkele gevallen van alternerende lagen. Dat wil zeggen, de Mississippiaanse rots zit bovenop de Cambrische rots die bovenop de Mississippiaanse rots zit, die bovenop de Cambrische rots zit, enzovoort. Dat veroorzaakt een fout in de zogenaamde geologische kolom. De Cambrische rots wordt verondersteld de laag rots te zijn waarin de eenvoudigste van alle levensvormen voor het eerst begonnen te verschijnen. Alle belangrijke phyla van planten en dieren kunnen echter worden gevonden in de Cambrische rotslagen, inclusief de meest geavanceerde groep, de gewervelde dieren. In feite zijn bijna alle klassen en orden gevonden in Cambrium. Dus de pre-Cambrische periode waarvoor er geen fossielenbestand is, is veel meer dan een ontbrekende schakel, maar eerder een ontbrekende keten.

Voor meer informatie over de zogenaamde "geologische kolom", zie Creation Ministries International, Institute for Creation Research en Antwoorden in Genesis.

De wetten van de thermodynamica

Eerste wet van de thermodynamica: dit is de wet van behoud van materie en energie. Hoewel materie en energie van de ene naar de andere kunnen veranderen, kan materie-energie niet worden gecreëerd of vernietigd.

Materie kan niet worden gecreëerd binnen het kader van de natuurwetten van de wetenschap. Materie zou daarom alleen kunnen zijn ontstaan door bovennatuurlijke middelen (de Schepper). De algemene evolutietheorie, de oerknal en andere dergelijke theorieën proberen alleen uit te leggen hoe het leven werd gevormd uit ongeorganiseerde niet-levende materie en energie. Ze geven helemaal geen aanwijzingen over hoe alle materie en energie in de eerste plaats is ontstaan.

Tweede wet van de thermodynamica: deze wet wordt soms het principe van entropie-toename genoemd. Dat betekent dat het universum steeds meer ongeordend raakt.

Door deze wet kunnen ongelooflijk complexe levensvormen nooit worden gevormd uit eenvoudige grondstoffen, zelfs als je een triljoen jaar zou wachten. Sommigen zullen beweren dat deze wet alleen van toepassing is op gesloten systemen, en dat aangezien de aarde energie van de zon krijgt, de aarde een open systeem is dat meer georganiseerd kan worden. Er is zeker extra energie nodig om alles beter te organiseren, maar energie alleen is niet voldoende. Een toename van informatie is vereist. Bijvoorbeeld, een nucleaire bom die op een stad valt, voegt enorme energie toe aan de stad. Maakt dit de stad meer georganiseerd? Nee, het verandert de stad in een massa smeulend puin. Als een tornado een huis raakt, gaat het de badkuip niet repareren, de afwas doen en de deur op slot doen wanneer het vertrekt. Evenzo geeft de zon geen informatie aan de aarde en is niet in staat een toename van de organisatie te veroorzaken.

Zie Institute for Creation Research en Creation Ministries International voor meer informatie over de wetten van de thermodynamica.

Geen eenvoudige cellen

In "Origin of Species", pagina 183, schreef Charles Darwin over de algemene evolutietheorie: "Als kan worden aangetoond dat er een complex orgaan bestond dat onmogelijk door talrijke, opeenvolgende, kleine wijzigingen had kunnen worden gevormd, zou mijn theorie absoluut afbreken."

Een plaats waar zijn theorie uiteenvalt, is de vorming van levende cellen. Er bestaan niet zoiets als eenvoudige cellen. Cellen van bacteriën, zoals menselijke cellen, zijn complex buiten onze verbeelding. Een enkele cel is als een enorme bibliotheek, verbazingwekkend complex, zelfs niet op afstand eenvoudig. Elke cel bevat veel verschillende systemen die nodig zijn om hem in leven te houden en zichzelf te reproduceren. Volgens de evolutionist, om correct te zijn, zouden al deze verschillende ongelooflijk complexe systemen tegelijkertijd door toeval moeten zijn gevormd.

Zie Institute for Creation Research en Creation Ministries International voor meer informatie over de complexiteit van cellen.

Apen, mensen, fraude en dwalingen

In een poging een evolutieketen tussen aap en mens te ontwikkelen, wijzen evolutionisten vaak op veel zogenaamde "fossiele mensen". Wanneer echter deze vele schakels in de vermeende keten worden geanalyseerd, wordt het duidelijk dat ze allemaal in één van de drie groepen fossielen vallen. Deze drie groepen zijn: (1.) apen, (2.) mensen, (3.) dwalingen, fraude en ontbrekend bewijs.

Apen: Ramapithecus, Oreopithecus, Limnopithecus, Kenyapithecus en Australopithecines waren allemaal gewoon verschillende soorten apen, misschien uitgestorven soorten orang-oetans. Australopithecines worden verondersteld een stap boven de anderen in de keten te zijn, maar zijn schedel was opvallend vergelijkbaar met die van een moderne orang-oetan. Zijn hersenen waren slechts 400 tot 700 kubieke centimeter, vergeleken met de veel grotere 1400 tot 1700 kubieke centimeter voor de moderne mens. [Merk op dat sommige van de hierboven genoemde mogelijk niet legitiem zijn, omdat sommige alleen gebaseerd waren op tanden of een kleine hoeveelheid botten.]

Mensen: De hersenen van de Neanderthalers en Cro Magnons waren 1600 tot 1700 kubieke centimeter, minstens zo groot als, zelfs iets groter, dan de moderne mens. Neanderthalers worden vaak afgebeeld met primitieve gelaatstrekken. De zachte delen van een gezicht laten echter geen sporen achter op de schedel, dus er is geen informatie bekend over de lippen, neus, ogen en oren over de Neanderthaler. Evolutionisten zullen ze tekenen met aapachtige kenmerken om te proberen hun beweringen te ondersteunen, maar het feit is dat ofwel chimpansee-achtige kenmerken of menselijke kenmerken op een Neanderthaler schedel kunnen worden geplaatst. De Neanderthalers werden verondersteld een gebogen houding te hebben gehad toen enkele vroege skeletten van oude mensen met artritis werden ontdekt. Maar later werden ook staande skeletten gevonden. De Cro Magnon-man was niet alleen iemand met grote hersenen, maar ze waren gemiddeld 6 voet 6 inch hoog. Er is dus echt geen reden om te denken dat de Neanderthalers en Cro Magnons iets anders waren dan mensen.

Dwalingen, fraude en ontbrekend bewijs:

Er zijn honderden skeletvoorbeelden van de hierboven genoemde die alleen bewijzen dat er apen waren en dat er mensen waren. Maar we wisten natuurlijk al dat er apen waren en dat er mensen waren. Tussen deze twee groepen, in de vermeende keten, is een groep genaamd Pithecanthropines, ook bekend als Homo Erectus. Deze groep is samengesteld uit meerdere fouten/dwalingen en in sommige gevallen frauduleus, en gevallen waarin het veronderstelde bewijs ontbreekt.

- (1.) De Piltdown-man (*Eoanthropus Dawsoni*), genoemd naar Charles Dawson, werd gefabriceerd rond 1912. Het werd aangekondigd als de ontbrekende schakel gedurende ongeveer veertig jaar, tot 1953 toen de Piltdown werd blootgelegd als fraude. Het werd in elkaar gezet met behulp van stukjes menselijke schedeldak en de kaak van een chimpansee. De tanden waren bijgevijld en chemicaliën waren gebruikt om de botten te "verouderen".
- (2.) De Nebraska-man (*Hesperopithecus Haroldcookii*) werd in 1922 'ontdekt' door Harold Cook en was gebaseerd op een vondst die slechts uit één tand bestond. Hoe dun dit ook klinkt, de Nebraska-man werd vijf jaar serieus genomen. Toen in 1927 een kaakbot, met meer van dergelijke tanden, in de buurt werd gevonden, werd vastgesteld dat het afkomstig was van een uitgestorven varken.
- (3.) Er zijn nu geen bekende Peking man (*Sinanthropus Pekinensis*) botten aanwezig. De ontdekkers hadden vermoedelijk verschillende botfragmenten van verschillende exemplaren gebruikt om een model van een schedel samen te stellen van wat ze denken dat de Peking-man er in 1928 zou hebben uitgezien. Naar verluidt ging al het fossiele bewijsmateriaal verloren in 1941.
- (4.) De Java-man (*Pithecanthropus*) werd in 1891 'ontdekt' door Eugene Dubois, die een menselijk beenbot vond op ongeveer 50 voet van een schedeldak van een uitgestorven gibbon-achtige aap. Hij verklaarde dat deze twee afkomstig waren van een enkele rechtop lopende aapmens. Tientallen jaren later werd onthuld dat in datzelfde gebied ook menselijke schedels en aapbeenderen werden gevonden. Misschien was de reden dat informatie was verborgen, omdat het natuurlijk de bewering zou ondermijnen dat het mensachtige beenbeen en de apen-schedel van hetzelfde wezen kwamen.
- (5.) Zinjanthropus werd gevonden door Louis en Mary Leakey in 1950. Maar tien jaar later vonden ze de schedel van een mensenkind in de buurt. Ze besloten toen dat Zinjanthropus gewoon een aap was.

De traditionele evolutionaire kaarten, die het idee volgen dat groter meer "geavanceerder" aangeeft, tonen kleine apen die evolueren naar grotere apen die uiteindelijk rechtop begonnen te lopen en steeds groter werden totdat we de moderne mens bereiken. Maar het fossielenbestand toont bijna altijd dat dingen in het verleden groter waren.

Enkele voorbeelden van grotere dieren die in de fossielen zijn gevonden, zijn: varkens van de grootte van neushoorns, rammen met hoorns die zes voet overspannen, schapen die zes voet lang waren, ezels 9 voet tot op de schouder, een neushoorn 18 voet lang, armadillos (een soort gordeldier) 9 keer langer dan die vandaag de dag bestaan, 50 voet lange krokodillen, haaien van bijna 100 voet lang, wolven 6 voet lang, libellen met 20 tot 30 inch wingpans (=vleugelwijdte), kattenstaarten 60 voet lang met kegels 6 tot 10 voet lang, schildpadden 12 voet dwarsover, 12 voet hoge vogels, bizon 12 voet tot de schouder met 10 voet hoorn overspanning. Zoals we eerder vermeldden, was de Cro Magnon-man gemiddeld 6 voet en 6 inch lang, en had net als de Neanderthaler een brein dat minstens even groot, zo niet groter was dan de gemiddelde moderne man.

Zie Creation Ministries International en Antwoorden in Genesis voor meer informatie over de verschillende vermeende "ontbrekende schakels".

Onderbroken evolutie

Bij gebrek aan geloofwaardig bewijs van evolutie in het fossielenbestand, proberen veel evolutionisten nu het gebrek aan bewijs te verklaren met een gewijzigde theorie. Ze noemen deze theorie "onderbroken evenwicht" of het "interpunctiemodel". Dit is het zich verwijderen van het idee van uniformiteit. Deze herziene theorie is dat er zeer lange perioden zijn zonder evolutionaire verandering, gescheiden door zeer korte perioden van snelle evolutie. Daarom zeggen veel evolutionisten nu dat de

reden is, dat er geen bewijs van evolutie kan worden gevonden, omdat de evolutie zo snel plaatsvond dat er geen zichtbare resultaten werden geboekt. Deze theorie is dus niet gebaseerd op bewijs, maar eerder op het gebrek aan bewijs. Het heeft geen wetenschappelijke basis.

Dit veroorzaakt echter alleen maar meer problemen voor de algemene evolutietheorie. Als de onderbroken evolutie correct was, dan zouden ze niet langer hoeven te zeggen dat de aarde 4 tot 5 miljard jaar oud is omdat evolutie zo snel zou kunnen plaatsvinden. Desalniettemin blijven de evolutionisten trouw vasthouden aan de "oude aarde" theorie. Ook geven ze in wezen toe dat ze geen bewijs hebben voor evolutie.

Zie Creation Ministries International, Institute for Creation Research en Antwoorden in Genesis voor meer informatie over het onderbroken evenwicht.

Bewijs van de wereldwijde vloed

De uitbarsting van de Mount St. Helens-vulkaan in de vroege jaren 1980 en de enorme modderstromen die daarna kwamen, gaven een uitstekend beeld van het soort effecten dat de wereldwijde vloed op het aardoppervlak had. De modderstromen sneden een grote kloof uit die lijkt op een kleinschalig model van de Grand Canyon. Natuurlijk begon het water dat uit de heuvels stroomde door de kloof te stromen in de vorm van een klein stroompje. Veel geologen, als ze niet op de hoogte waren geweest van de uitbarsting van Mount St. Helens, zouden hebben gezegd dat de stroom die kloof gedurende honderden miljoenen jaren heeft uitgesleten. Maar de kloof bestond zelfs niet vóór 1980. De stroom veroorzaakte niet de kloof, maar eerder, de kloof veroorzaakte de stroom. De vele rotslagen en andere geologische formaties die we over de hele wereld zien, kunnen worden verklaard door de wereldwijde, catastrofale overstroming (de Zondvloed). Steve Austin van Institute for Creation Research heeft een uitstekende video over de uitbarsting van Mount St. Helens en de modderstromen.

Na zo'n catastrofale overstroming zouden we verwachten dat we een enorm aantal dode dieren en planten over de hele wereld zouden vinden, begraven in rotsen gevormd door stromend water. Dat is precies wat we vinden. Veel dinosauruserkerkhoven zijn gevonden met de skeletten van duizenden dinosaurussen samen, met hun botten in een uniforme richting uitgelijnd, wat aangeeft dat ze allemaal samen zijn gedood in één massieve waterstroom.

Alle Egyptische piramides hebben horizontale strepen veroorzaakt door duizenden jaren erosie door wind geblazen woestijnzand. Maar de oudere Sfinx die in hun midden zit, vertoont een totaal ander type erosie.

Hoewel het bovenste gedeelte van de Sfinx is opgeknapt door verschillende farao's, vertoont het onderste gedeelte nog steeds de diep afgeronde littekens van erosie door water. Door dit te beseffen begonnen sommige wetenschappers te theoretiseren dat Egypte in de periode 4500 jaar geleden en daarna veel meer regenval ontving dan in de afgelopen 4500 jaar. Maar degenen onder ons die de Bijbel kennen, weten wat er ongeveer 4500 jaar geleden is gebeurd.

Zie Institute for Creation Research, Creation Ministries International en Antwoorden in Genesis voor meer informatie over bewijzen van de wereldwijde overstroming.

Tot slot

Psalmen 14:1 en 53:1 zeggen elk: "*....De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God ...*".

De evolutionist begint met het verkeerde uitgangspunt dat er geen Schepper is. Daarom, om onze oorsprong te verklaren, moet de evolutionist ervan uitgaan dat we op de één of andere manier miljarden jaren uit anorganisch materiaal moeten zijn geëvolueerd. Dus in principe bepaalt de evolutionist het antwoord vanaf het begin. Hij is ervan overtuigd dat de aarde miljarden jaren oud moet zijn, en dat het slechts een kwestie is van het vinden van bewijs om het te ondersteunen. Het grootste deel van het bewijs dat hij vindt, wat erop wijst dat de aarde veel jonger is, moet daarom verkeerd zijn en moet worden weggedaan en genegeerd. Een eerlijk mens die alle bewijzen onderzoekt, moet echter concluderen dat de aarde erg jong is.

Romeinen 1:20 zegt:

“Want Zijn onzienlijke dingen worden, van de schepping der wereld aan, uit de schepselen verstaan en doorzien, beide Zijn eeuwige kracht en Goddelijkheid, opdat zij niet te verontschuldigen zouden zijn.

De Bijbel zegt in Genesis 1: 1: "*In den beginne schiep God den hemel en de aarde*".

Ook het vierde gebod zegt in Exodus 20:8-11:

“8 Gedenkt den sabbatdag, dat gij dien heiligt. 9 Zes dagen zult gij arbeiden en al uw werk doen; 10 Maar de zevende dag is de sabbat des Heeren uws Gods; dan zult gij geen werk doen, gij, noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw dienstknecht, noch uw dienstmaagd, noch uw vee, noch uw vreemdeling, die in uw poorten is; 11 Want in zes dagen heeft de HEERE den hemel en de aarde gemaakt, de zee en al wat daarin is, en Hij rustte ten zevenden dage; daarom zegende de HEERE den sabbatdag, en heiligde denzelven.

Het is duidelijk dat dit normale dagen van 24 uur waren. Niet alleen uit de gewone taal, maar ook omdat de context de dagen van de week zijn dat God Israël beveelt om te werken en te rusten. Iedereen die probeert de dagen van de schepping van een andere tijdsduur te voorzien, moet deze woorden uit de duidelijke context van de Schrift nemen.

Door achteruit te tellen in de tijdlijn van het Oude Testament met behulp van de chronologische informatie in de Schriften, is het duidelijk dat de zes scheppingsdagen ergens rond 4000 voor Christus plaatsvonden. Als we kijken naar de afwezigheid van bewijs voor evolutie en alle tekenen die we zien van de wereldwijde vloed, dan hebben we geen reden om het Woord van God niet eenvoudig en letterlijk te geloven.

Zie voor aanvullende studie van scheppings- en overstromingsproblemen, vanuit een schriftuurlijk perspectief, de pagina Vragen en antwoorden over de schepping en de zondvloed voor Bijbelse antwoorden op verschillende scheppings- en overstromingsvragen.

Goede bronnen voor verder onderzoek: Instituut voor Creatieonderzoek Creation Ministries International Antwoorden in Genesis Creation Research Society

Geoloog Don Patton dpatton693@aol.com heeft een aantal zeer informatieve videosets waarin de meeste van deze onderwerpen worden beschreven, waarvan er meerdere op YouTube kunnen worden bekeken.

Addendum: Publieke opinie

(Het onderstaande gedeelte is toegevoegd in 2009.)

Ik kan me niet herinneren dat ik ooit eerder opiniepeilingen op deze website heb aangehaald. Zoals we weten, kunnen enquêtes variëren, afhankelijk van wie de steekproeven zijn, hoe de vragen zijn geformuleerd en hoe de keuzes voor het beantwoorden zijn geformuleerd, enzovoort. Ook moet men nooit theologische meningen vormen op basis van peilingen. Uit de onderstaande enquêteresultaten blijkt echter dat het publiek de leugen van de evolutie niet zover heeft gebracht als de media zouden willen. Om die reden kunnen sommige Bijbelstudenten deze enquêteresultaten bemoedigend vinden. Dus besloot ik om een aantal van hen hier op te sommen.

Lange tijd hebben de evolutionisten de voorkeur genoten van de reguliere media en hebben ze hun boodschap kunnen overbrengen met alternatieve meningen die zelden mogen worden geuit. En met de kracht van de wet die door de liberale rechters van Amerika is uitgevaardigd, is de evolutionaire propaganda vele decennia aan de kinderen opgedrongen zonder dat andere theorieën of kritiek in de klas zijn toegestaan. Dus nu zou bijna iedereen het eens moeten zijn met de evolutionisten, toch? Nou, zo is het hen blijkbaar niet gelukt.

In februari 2009 hield Gallup een enquête onder meer dan duizend Amerikaanse volwassenen met de vraag: "Geloof je persoonlijk in de evolutietheorie, of geloof je niet in evolutie, of heb je geen mening?" Slechts 39% zei dat ze in de evolutietheorie geloven, terwijl 25% zei dat ze niet in evolutie geloven, en 36% zei dat ze geen mening hebben. Misschien nog verrassender, zelfs onder degenen die zeiden dat ze zelden of nooit naar de kerk gaan, zei slechts 55% dat ze in de evolutietheorie geloven. Dus sceptis van de evolutietheorie is heel gebruikelijk, zelfs bij niet-religieuzen.

In juli 2005 bleek uit een enquête van het Pew Research Center onder Amerikanen dat 42% gelooft dat mensen en andere levende wezens altijd in hun huidige vorm zijn geweest en dat 18% gelooft dat ze evolueerden onder leiding van een opperwezen. Uit het onderzoek bleek dat slechts 26% gelooft dat mensen en andere levende wezens "... zijn geëvolueerd als gevolg van natuurlijke processen zoals natuurlijke selectie ...", en 14% zegt dat ze het niet weten.

In juni 2007 vroeg USA Today / Gallup meer dan duizend Amerikaanse volwassenen om hun mening over "Evolutie, dat wil zeggen het idee dat mensen zich gedurende miljoenen jaren ontwikkelden vanuit minder geavanceerde vormen van leven". Slechts 18% antwoordde dat dit "absoluut waar" was. Maar toen gevraagd werd naar hun opvattingen over "Creationisme, dat wil zeggen, het idee dat God de mens in de afgelopen 10.000 jaar in vrijwel dezelfde tijd in zijn huidige vorm heeft geschapen", zei meer dan twee keer zoveel, 39%, dat het zeker waar was". Dat laat ook een groot percentage van de bevolking achter dat geen mening heeft of op de één of andere manier "leunen", maar met een zekere mate van onzekerheid.

In maart 2005 vroeg NBC News: "Wat is volgens u waarschijnlijker betreffende de verklaring voor de oorsprong van het menselijk leven op aarde: evolutie of het Bijbelse verslag van de schepping?" De respons was 33% evolutie, 57% Bijbelse schepping en 10% weet het niet. De 57% die het Bijbels verslag van de schepping noemden werd verder gevraagd: "en daarmee bedoel je: dat God de wereld in zes dagen schiep en op de zevende rustte zoals beschreven in het boek Genesis of dat God een goddelijke aanwezigheid was in de vorming van het universum? Van deze 57% zei 44% dat God de wereld in zes dagen schiep, en 13% zei dat God een goddelijke aanwezigheid in de formatie was.

Een peiling van CBS / New York Times in november 2004 wees uit dat 55% van de Amerikanen geloven dat God mensen in hun huidige vorm heeft geschapen. Uit de peiling bleek dat slechts 40% gelooft dat

mensen zijn geëvolueerd, waarbij 27% gelooft dat God het proces van de evolutie heeft geleid en 13% gelooft dat God het proces niet heeft geleid.

We weten dat peilingen verre van perfect zijn, en sommige kunnen behoorlijk onnauwkeurig zijn. Maar één ding is vrij duidelijk: ondanks dat de evolutionisten beweren dat de evolutietheorie net zo vaststaat als de wet van de zwaartekracht, is het publiek verre van vastbesloten over deze kwestie en leunt ze er eigenlijk tegenaan. En ondanks dat de evolutionisten het publieke indoctrinatiesysteem al generaties volledig hebben gecontroleerd, is hun propaganda door de Amerikanen vaker verworpen dan omarmd.

Als het gaat om de publieke opinie om beide opvattingen op openbare scholen te onderwijzen, is er geen wedstrijd. Pew vroeg in juli 2005: "Zou u in het algemeen voorstander zijn van of bezwaar maken tegen het creationisme (Bijbelse leer van de schepping) van het onderwijs, samen met de evolutie op openbare scholen?" De respons was 64% voor, 26% tegen en 10% wist het niet.